

Arrest

nr. 147 696 van 12 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Burgemeester van de stad Antwerpen van 10 februari 2015 houdende de niet-inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. VERCRAEYE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. ANTHONI, die loco advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 11 december 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 10 februari 2015 wordt door de burgemeester van Antwerpen een beslissing genomen tot niet-inoverwegingname van de aanvraag vermeld in punt 1.1. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"Beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De genaamde / de persoon die verklaart te heten [...]

heeft zich op 11/12/2014 bij het gemeentebestuur aangemeld aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: Van Kerckhovenstraat 42, 2060 Antwerpen.

Uit de controles van 28/12/2014, 29/12/2014, 04/01/2015, 05/01/2015, 06/01/2015, 07/01/2015 vermeld in het verslag van 07/01/2015 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot de grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel aan dat *"de gemeente de woonstcontrole niet naar behoren [heeft] uitgevoerd"*. Zij licht dit toe als volgt:

"1.

Mevrouw woont te 2060 Antwerpen, (...).

In de beslissing tot niet inoverwegingneming staat dat er op dat adres woonstcontroles werden uitgevoerd op 28/12/2014, 29/12/2014, 04/01/2015, 05/01/2015, 06/01/2015 en 07/01/2014, waaruit zou blijken dat verzoekster niet werkelijk op dit adres woont (stuk 1).

Dit is niet correct.

Verzoekster woont weldegelijk, nog steeds, op het adres te (...), 2060 Antwerpen.

2.

Mevrouw bewijst dat zij weldegelijk woonachtig is te 2060 Antwerpen, (...) door het voordragen van meerdere documenten van het OCMW.

In het bijzonder verwijst zij naar het waarborgattest medische zorgen van het OCMW voor haar zoon (...) geldig vanaf 02/12/2014 tot en met 01/01/2015 (stuk 5), en dat geldig van 15/01/2015 tot en met 31/01/2015 (stuk 6). Alsook het waarborgattest medische zorgen van het OCMW voor haarzelf geldig vanaf 01/12/2014 tot en met 01/01/2015 (stuk 7). Op deze documenten staat als adres telkens vermeld : (...) te 2060 Antwerpen.

3.

Bovendien wordt het feit dat zij weldegelijk woonachtig is te Antwerpen, in het bijzonder te 2060 Antwerpen, (...), aangetoond door het feit dat zij haar zoon (...) in de stad Antwerpen aanmeldde voor een plaats in de kleuterschool (stuk 10).

Haar eerste keuze als school voor haar zoon (...) is 'De Musjes' te 2060 Antwerpen, (...). Haar tweede voorkeurschool om haar zoon naar te sturen is 'Elisabeth' te 2060 Antwerpen, (...).

Beide voorkeurscholen zijn gelegen te 2060 Antwerpen. Aangezien verzoekster haar zoon liefst te voet naar school brengt, heeft zij bij voorkeur scholen opgegeven die dicht bij haar woonplaats te 2060 Antwerpen, (...) gelegen zijn.

4.

Dat mevrouw haar verblijfplaats heeft te 2060 Antwerpen, (...) wordt bovendien aangetoond door het document afspraak met ZNA op maandag 12/01/2015 voor haar zoon (...) (stuk 8).

Tenslotte ontvangt mevrouw facturen voor haar zoon (...) op dit adres (stuk 9).

Mevrouw ontvangt al haar briefwisseling en facturen op het adres te 2060 Antwerpen, (...) in de brievenbus op dit adres, die werd voorzien van de naam 'C. (...)'.

5.

De burens van verzoekster, die wonen in de (...), 2060 Antwerpen hebben het volgende verklaard (stuk 15) :

'Ik ben (...), de buurman van (...). Ik schrijf in verband met de woonsituatie van (...). Mijn vrouw, (...) en ik zouden graag een getuige voor (...) willen zijn. Wij willen bevestigen dat (...) op de adres (...), 2060 Antwerpen woont. Ten eerste hebben wij haar sinds 2013 op de bovenstaand adres leren kennen. Bovendien hebben wij een winkel naast het huis van (...) waar ze haar voedingswaren koopt. Ik woon in de van (...), 2060 Antwerpen. Indien u meer informatie erover willen hebben, kunt u me op de nummer (...) bereiken. Hieronder vindt u de stamp van mijn winkel met alle informatie. Met vriendelijke groet (...).(....)' (stuk 15 eigen onderlijning) Zij bevestigen dat verzoekster sedert 2013 woont in de (...), 2060 Antwerpen.

6.

Dat verzoekster weldegelijk woonachtig is op het opgegeven adres te 2060 Antwerpen, (...) wordt bovendien bewezen door een eerdere, positieve woonstcontrole die gebeurde op hetzelfde adres (stuk 11).

Op 08/09/2014 diende mevrouw een regularisatie aanvraag in, waarna een woonstcontrole werd uitgevoerd op het adres te 2060 Antwerpen, (...), die positief was.

Verzoekster ontving bijgevolg een attest van inontvangstname (stuk 11).

Haar aanvraag artikel 9 bis werd doorgezonden naar de DVZ, die de aanvraag evenwel onontvankelijk verklaarde wegens gebrek aan een identiteitsdocument.

Tegen deze beslissing tot onontvankelijkheid en bijgevoegd bevel om het grondgebied te verlaten, alsook reisverbod, diende verzoekster op 11/12/2014 hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er is tot op heden nog geen uitspraak in bekend.

Simultaan diende verzoekster op 11/12/2014 een nieuwe regularisatie aanvraag in, met in bijlage kopie van haar paspoort. In deze nieuwe regularisatie aanvraag gaf mevrouw opnieuw haar verblijfplaats op, zijnde de (...) te 2060 Antwerpen, waar eerder een positieve woonstcontrole gebeurde.

Verzoekster was dan ook bijzonder verbaasd dat er thans een negatieve woonstcontrole kon gebeuren op het adres te 2060 Antwerpen, (...), gezien het feit dat op dit adres slechts enige tijd voordien wél een positieve woonstcontrole gebeurde, en mevrouw sindsdien niet verhuisde.

7.

Op 30/09/2014 verklaarde mevrouw Ine Vandebroek van de dienst Vreemdelingenzaken te Antwerpen dat mevrouw woonachtig is te 2060 Antwerpen, (...) (stuk 12).

Mevrouw is sedertdien niet verhuisd.

Op het adres te 2060 Antwerpen, (...) woont de broer van verzoekster, diens wettelijk samenwonende partner en zijn dochters. Gezien de huidige precaire sociale en financieel situatie van verzoekster is zij bij haar broer ingetrokken.

Aangezien verzoekster tot op heden nog niet tewerkgesteld is, verkeert zij in de onmogelijkheid om te verhuizen naar een andere verblijfplaats."

2.1.2. Overeenkomstig artikel 39/69, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet dient het verzoekschrift, onder meer, een uiteenzetting van "de middelen" te bevatten.

Onder de uiteenzetting van een middel wordt begrepen, de aanduiding van geschonden geachte rechtsnorm evenals de wijze waarop deze rechtsnorm geschonden werd. Verzoekster duidt in haar eerste middel op generlei wijze aan welke rechtsnormen zij geschonden acht. Daarnaast legt zij een aantal stukken neer waaruit -volgens haar- moet blijken dat zij wel degelijk op het door haar opgegeven adres woont. De Raad merkt evenwel op dat het hem in het kader van de op grond van artikel 39/2, §2 van de vreemdelingenwet toegemeten annulatiebevoegdheid niet toekomt de feitelijke beoordeling van het bestuur over te doen en zich aldus in de plaats te stellen van het bestuur. Daarenboven blijkt niet dat deze stukken op het ogenblik van de bestreden beslissing aan verwerende partij ter kennis werden gebracht, zodat het bestuur er geen rekening mee kon houden.

Waar verzoekster verwijst naar het feit dat in het verleden reeds een positieve woonstcontrole plaatsgevonden heeft op hetzelfde adres, blijkt daaruit op zichzelf niet dat zij op het ogenblik van de bestreden beslissing nog steeds op het desbetreffende adres woonde. Het politieverlag in het administratief dossier vermeldt dat tussen 28 december 2014 en 7 januari 2015 zes politiecontroles plaatsvonden, waarbij verzoekster telkenmale niet op het opgegeven adres kon worden aangetroffen. De bestreden beslissing vindt dan ook op afdoende wijze steun in de elementen van het administratief dossier.

Het middel is, indien reeds ontvankelijk, ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke wil van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Zij zet het middel uiteen als volgt:

“Tweede middel : schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, beiden erkend als algemeen rechtsbeginsel:

1.

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid.

Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

2.

In de beslissing tot niet inontvangstname dd. 10/02/2015 staat enkel dat uit de controles bleek dat de vreemdelinge niet werkelijk op het opgegeven adres woont (stuk 1).

Er werd verder geen enkele motivering meegedeeld.

Verzoekster heeft er aldus het raden naar waarom men besloten heeft dat zij niet werkelijk op dat adres zou wonen.

Omdat verzoekster bijzonder nieuwsgierig was naar de redenen waarom de vaste wijkagent, die eerder een positieve woonstcontrole uitvoerde, toch besloot om thans te vermelden dat mevrouw niet langer op het opgegeven adres woonde, heeft de raadsman van verzoekster middels een schrijven aan de Stad Antwerpen, Cel Regularisatie, (stuk 13) kopie opgevraagd van het verslag van 07/01/2015 waaruit de woonstcontroles zouden blijken.

Als antwoord mocht de raadsman van verzoekster een e-mail ontvangen, waarin de stad Antwerpen de uren meedeelt waarop de controles zouden hebben plaatsgevonden (stuk 14).

Kopie van het verslag van 07/01/2015 werd hem echter niet overgemaakt (stuk 14).”

2.2.2. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster op de hoogte is van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij de draagkracht ervan betwist. Aldus is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht. Waar verzoekster aanvoert dat de motivering gebrekkig is, omdat de bestreden beslissing niet vermeldt waarom besloten werd dat zij niet werkelijk op het gegeven adres zou wonen, merkt de Raad op dat niet is vereist dat de motieven van de motieven worden weergegeven in de bestreden beslissing. Het volstaat dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de desbetreffende stukken en dat deze zich in het administratief dossier bevinden. Dit is te dezen het geval. De bestreden beslissing verwijst naar zes negatieve woonstcontroles tussen 28 december 2014 en 7 januari 2015 en het desbetreffende politieverslag bevindt zich in het administratief dossier. Uit het politieverslag blijkt dat op de zes vermelde data verzoekster niet kon worden aangetroffen in de woning in het verdere materiële controle onmogelijk was omdat er in het gebouw diverse mogelijkheden waren en er geen vermelding was van de naam op de bel of op de brievenbus.

Waar verzoekster aanvoert dat, niettegenstaande haar vraag, haar door de stad Antwerpen geen kopie werd overgemaakt van het politieverslag van 7 januari 2015 doch enkel een e-mail, merkt de Raad op dat deze e-mail melding maakt van dezelfde controledata door de politie, zodat verzoekster zich er dienstig tegen kon verweren. Bovendien werd in dit bericht medegedeeld dat verzoekster nog steeds een nieuwe aanvraag kan indienen en daarbij kon vermelden op welke data zij beschikbaar is voor woonstcontrole. Zij blijkt geen gevolg te hebben gegeven aan deze uitnodiging.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing gesteund is op pertinente en afdoende motieven. Er blijkt niet dat de verwerende partij onzorgvuldig is te werk gegaan en nagelaten zou hebben rekening te houden met alle elementen van de zaak. Ook wat betreft het redelijkheidsbeginsel toont verzoekster geen kennelijke wanverhouding aan tussen de bestreden beslissing van de feiten die er aan ten grondslag liggen. Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend vijftien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT